

СЕКЦІЯ «ДИЗАЙН»

УДК 72.012.

Бобровський І.В.

старш. викл. НУ «Запорізька політехніка»

ДИСЦИПЛІНА РИСУНОК У ЗАГАЛЬНІЙ ПІДГОТОВЦІ АРХІТЕКТОРІВ

Рисунок, як предмет навчання, відіграє важливу роль у загальній системі професійної підготовки фахівців та формуванні і вихованні самостійної, ініціативної, творчої особистості, відповідно до обраної спеціальності. Саме спеціальність ставить вимоги до підходів у виборі методів вивчення цієї складової навчального процесу і вдосконалення професійної освіти взагалі.

Одним із підходів, серед багатьох інших, який показав і підтвердив свою ефективність в опануванні грамоти рисунку на високому рівні це – аналітичний. Або, як його ще називають – архітектурним методом. Він є об'єктивним, пізнавальним з точки зору конструктивної побудови форми і знаходиться в опозиції до розповсюдженого підходу, що поширено практикується художніми школами різного рівня і гатунку, прихильники якого наполягають повністю слідувати натурі та інтуїції, по суті не аналізуючи предмет зображення, а «виражаючи» його з позицій суб'єктивного сприйняття.

Аналіз форми у навчальному рисунку є головним засобом у формуванні об'ємно-просторового мислення, розвитку уяви, індивідуальних творчих здібностей. Такий підхід має на меті не тільки пояснити основи рисунка, але навчити мислити композиційними категоріями, об'ємними формами, розвинути уяву, виробити навик і вміння зіставляти перспективні види різних ракурсів, які є у композиційних структурах, з різними ортогональними проекціями одночасно за уявою, що дають повне об'єктивне уявлення про об'єкт зображення. Адже такий рисунок буде не тільки графічно гарний але і виразний за формою і змістом, точний з точки зору конструктивної, геометричної побудови зображення, а значить всебічно корисний.

Курс архітектурного рисунка який будується на роботі з об'ємними композиціями за уявленням, що складаються з простих і складних, пластичних і прямолінійних геометричних тіл, пропорціями, світлом і тіню, текстурями і фактурами ставить своїм завданням розвинути уяву, навчити здобувачів вищої освіти пізнавати навколишнє середовище через геометричний аналіз, сприймати навколишні форми як сукупність просторових геометричних об'ємів і структур, розміщених в просторі у певній композиційній закономірності, та аналітично працювати з ними у

перспективних ракурсах і положеннях відносно лінії горизонту та з урахуванням плановості лінійної та повітряної перспективи тривимірного простору зі збереженням пропорційних співвідношень та розмірів.

Деяка відчуженість від натурної постановки, відірваність від функції, від призначення предмета дослідження, від «першого враження» – дозволяє здобувачам освіти вчитися більш усвідомлено виконувати роботу над рисунком і, як наслідок, більш ефективно створювати образ, який завжди буде індивідуальним.

Така методика дозволить набути певних компетенцій і стане корисною для реального уявлення про трьох вимірний простір, збагачення архітектурного формоутворення, для кращого освоєння суміжних, сполучених курсів, таких як архітектурне, цивільно-промислове та житлове проектування, креслення, паперове моделювання, дизайн тощо.

Теза про те, що не кожна людина, що малює, може стати художником, так як і не кожен, хто володіє грамотою – стати письменником, але пояснити думку за допомогою рисунка «повинен вміти і інженер, і педагог, і науковець» – стає переконливим доказом на користь цієї методики. А розвинута уява в результаті вивчення навчального курсу, допоможе достовірно відображати концептуальні пропозиції на стадії генерації ідей.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Глущенко Ф. Н. Рисунок за уявою / Ф. Н. Глущенко – «Видавничі рішення», 2016. – 185с.
2. Тихонов С. В. и др. Рисунок: навч. посібник для ВНЗ / С. В. Тихонов, В. Г. Демьянов, В. Б. Подрезков. – М.: Будівельник, 1983. – 296 с.